

Am învățat ca viața să iubesc

Eugenia Calancea

Te-am găsit și sufletul mi-e plin,
Nu vreau să trec iară prin chin,
Că tu ești tot ce mi-a rămas,
În inimă mea tu ai făcut popas.

Aș vrea să las ceva în urma mea,
O dragoste ce-aduce amintirea mea,
Poate, din întâmplare am fost aleasă eu,
Să scriu câte ceva din viață mereu.

Mă gândesc la tine așa cum respir,
Toate trăirile m-ajută să mă inspir,
De multe ori am căzut, dar m-am ridicat,
Pe-nalte culmi mereu m-am înălțat.

În colivie prinsă de multe ori, am plâns,
Dar a venit un înger și m-a ținut strâns,
Putându-mă prin nori învățându-mă să zbor,
Formându-mi aripi puternice ca de cocor.

Am învățat ca viața să iubesc,
Să am multe vise, mereu să zâmbesc,
Să am și pentru mine tainice dorinți,
Mereu să am grijă și de părinți.

Pentru copiii noștri ce viața mi-am dat,
Mereu cinste-n suflet eu le-am purtat
Și-aș vrea să am și eu la rândul meu,
Să nu mă las căzută, oricât mi-ar fi de greu.